

II. H o d y .

3.

(P. 27/5. 1870.)

Hlós: Wotzucźće, tón hlós waš wola.

„Čžescź budź Bohu w wyšokoscźi!“
 Wy jandželjo tam we krašnosći
 Nětk harfy šwoje pschinjesće!
 Šbóžnik nětk je narodženy,
 A hrěšchny šwět je wobšboženy,
 Duž předućće nam wješele!
 Njech klincža njebjěša
 Wot wašchoh' kherlušcha
 We wyschšim khorje:
 So tule nóz
 Bóh luby Wótz
 Ze wobradźi nam Šbóžnika!

2. „Měr budź delefach na semi!“
 Duž spěwajmy tež s jandželemi,
 Kaž hišćće nješmy spěwali!
 Šhto nam dale mohło wadźić?

Nam nětk šo dyrbi derje radźić
 We čašu a we wěčnosći.
 Bóh Knješ nam prajić da:
 „Pšes Šyna Jesuša
 Měr na semi
 Wšchěm hrěšnikam
 Nětk wobradžam.“

Duž wješelmy šo we Bosy!

3. Budź dha naše spodobanje
 A dušchow horze požadanje
 Nětk ty šam, knježe Jesušo!
 Nada Boža je šo stała,
 Šso Bohu šmilnosć spodobala,
 So we tebi my měli wscho.
 Nam, małe džěčatko,
 Ty, wulki Jesušo,
 Šso spodobaj!
 Budź šam našch loscht,
 Budź šam našch trošcht
 A naše wulke wješele.

4.

(M. Pjatt, 1/11. 1867, do połdnja.)

Hlós: Šy dha, o Jesu, mi žyle to woblicžo šhowal.

Šnućće šo njebjěša, wyskajće jandželow šyly,
 Špěwajće Šbóžnikaj šwěta psches paradis žyly!
 Wohladajće!

Bóh našch Knješ k hrěšnikam dže,
 Wotkrywšchi njebjěšow krywy.

2. Wyskajće, njebjěša, šradujće kónzy šo šwěta!
 Bóh je nětk s nami a bješ nami Boža je hěta.

Wješele dha
 Dženš šo nam pschpowjeda
 Ša wschitke čašy a lěta.

3. Bóh, kiž wot wěčnosće knježesche, tón je we czěli;
 Wohlejće lubosć, kiž nětk jako lubosć šo šjewi!